

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 308

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 21 aprilie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI		
1.	— Declarația Parlamentului României privind obiectivele dezvoltării durabile	2–3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 41 din 9 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală	3–5
	Decizia nr. 151 din 17 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 460/2003 privind exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist, înființarea, organizarea și funcționarea Ordinului Biochimiștilor, Biologilor și Chimiştilor în sistemul sanitar din România	6–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
284.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, precum și a altor acte normative	10–16

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

DECLARAȚIA

Parlamentului României privind obiectivele dezvoltării durabile

În luna septembrie 2015, Adunarea Generală a Națiunilor Unite a adoptat Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, un program ambițios care, asimilând experiența și rezultatele obținute în implementarea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (2000—2015), stabilește noul cadru de acțiune pentru eliminarea sărăciei și a inegalităților la scară globală, prin promovarea unei dezvoltări incluzive și echitabile, având ca fundament drepturile omului.

Cele 17 obiective ale dezvoltării durabile, parte integrantă a Agendei, vor constitui, în următorii 15 ani, reperate esențiale ale cooperării internaționale și acțiunii statelor lumii pentru stimularea creșterii economice incluzive, realizarea de progrese în toate sferele vieții sociale, prevenirea și combaterea schimbărilor climatice și protecția mediului.

Parlamentul României susține importanța celor trei dimensiuni — economică, socială și de mediu — ale dezvoltării durabile, precum și necesitatea abordării lor integrate, în strânsă corelare cu îmbunătățirea cadrului și capacităților instituționale, atât la nivel național, cât și internațional. Afirmăm, în același timp, că pacea și securitatea, democrația și statul de drept, eliminarea oricărei forme de discriminare, consolidarea statutului femeilor, implicarea tinerilor și, nu în ultimul rând, buna guvernare sunt absolut esențiale pentru o evoluție ireversibilă pe calea dezvoltării durabile.

Mai mult, transformarea în realitate a noului concept al dezvoltării durabile este intrinsec legată de promovarea cunoștințelor, deprinderilor și atitudinilor care conduc la edificarea societății bazate pe cunoaștere și inovare și, implicit, la îmbunătățirea calității vieții. Astfel, educația, în sensul său cel mai larg, devine factorul indispensabil și o veritabilă forță motrice în îndeplinirea tuturor obiectivelor dezvoltării durabile.

Prin natura sa eminentă reprezentativă și atribuțiile sale constituționale de legiferare, control și alocare a resurselor bugetare, Parlamentul României are un rol hotărâtor în asumarea, la nivel național, a obiectivelor dezvoltării durabile, în transpunerea lor în priorități strategice, obiective și ținte specifice și în crearea condițiilor necesare pentru implementarea lor.

Asumându-ne pe deplin această responsabilitate, vom continua să adaptăm structurile și modul nostru de lucru pentru a asigura o abordare coerentă și unitară a obiectivelor dezvoltării durabile în întreaga activitate parlamentară și pentru a facilita continuitatea demersului parlamentar de la o legislatură la alta.

Susținem, în același scop, integrarea obiectivelor dezvoltării durabile pentru România într-un document programatic care să asigure coagularea, pe termen lung, a voinței și efortului tuturor forțelor politice, independent de doctrină și de viitoarele majorități parlamentare.

Încredințați fiind că dezvoltarea durabilă nu reprezintă un scop în sine, ci singura cale spre realizarea drepturilor omului, a dezvoltării umane și a prosperității pentru toți, vom asigura implicarea activă a Parlamentului, încă din primele etape, în elaborarea noului cadru strategic național pentru dezvoltarea durabilă a României, precum și adoptarea lui, prin lege, de către Parlament.

Stabilirea axelor prioritare și a domeniilor majore de intervenție, cu luarea în considerare a strategiilor naționale relevante și planurilor de acțiune aferente deja adoptate, ca și definirea și transpunerea în practică, la orizontul anului 2030, a componentelor viitorului cadru strategic reprezintă sarcini de maximă anvergură și complexitate, care considerăm că impun o coordonare intersectorială, la cel mai înalt nivel, de către un organism plasat sub directa autoritate a prim-ministrului Guvernului României.

Parlamentul va acorda prioritate revizuirii și actualizării legislației naționale, astfel încât aceasta să poate susține, de o manieră eficientă și integrată, toate obiectivele de dezvoltare durabilă ale României. În cadrul activităților de control parlamentar vom solicita Guvernului informări periodice privind stadiul implementării politicilor naționale în domeniu și ne vom asigura că rapoartele naționale de etapă, elaborate de Guvern cu ocazia evaluărilor globale realizate de Forumul Politic la nivel înalt al Națiunilor Unite privind Dezvoltarea Durabilă, sunt prezentate în prealabil Parlamentului, spre analiză și dezbateră.

Finanțarea dezvoltării durabile va trebui să constituie un reper important în alocarea resurselor bugetare. În același scop vom avea în vedere măsuri de stimulare fiscală pentru încurajarea modelelor de producție și de consum sustenabile, creșterea investițiilor în sectoarele economice-cheie, îmbunătățirea mediului economic, promovarea parteneriatelor public-privat.

Modernizarea și eficientizarea Sistemului statistic național, dezvoltarea și îmbunătățirea calității serviciilor și produselor statistice reprezintă cerințe esențiale pentru fundamentarea, monitorizarea și evaluarea corectă a politicilor naționale de dezvoltare durabilă. Parlamentul va susține măsurile de ordin legislativ și financiar necesare transpunerii în practică a Strategiei de dezvoltare a Sistemului statistic național și a statisticii oficiale a României (2015—2020), creând astfel condiții pentru ca baza de date privind dezvoltarea durabilă în România să ofere reperate solide în evaluarea parcursului către realizarea obiectivelor naționale de dezvoltare și adoptarea, după caz, a unor măsuri corective.

Având convingerea că succesul României pe calea dezvoltării durabile este dat de măsura în care obiectivele pe care ni le propunem răspund în mod real așteptărilor și nevoilor populației și deciziile adoptate pentru îndeplinirea lor se concretizează în creșterea calității vieții și a bunăstării individuale și colective, vom acorda prioritate implicării cetățenilor în activitățile și procesele parlamentare din sfera dezvoltării durabile, facilitându-le accesul la informație, consultare și participare.

Totodată, vom stimula dezbateră publică privind dezvoltarea durabilă a României și vom crea premise pentru o mai bună concertare a acțiunii parlamentare în domeniu cu cea a instituțiilor naționale, a autorităților locale, a organizațiilor societății civile, a mediului academic, a sectorului privat, a altor actori importanți, la nivel local, național și internațional.

Politica națională de cooperare pentru dezvoltare reprezintă principalul instrument prin care România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene și donator de asistență oficială pentru dezvoltare, își îndeplinește angajamentele privind dezvoltarea durabilă asumate în plan extern. Parlamentul României susține actualizarea cadrului juridic și instituțional, a strategiilor și programelor naționale relevante, precum și identificarea unor mecanisme financiare inovatoare, astfel încât țara noastră să își îndeplinească obligațiile internaționale operativ și eficient, în deplină concordanță cu noile obiective ale dezvoltării durabile.

Apreciind contribuția semnificativă a Uniunii Interparlamentare la afirmarea, consolidarea și recunoașterea internațională a rolului esențial al parlamentelor în realizarea Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă, Parlamentul României își reiterează atașamentul față de obiectivele acestei prestigioase organizații la care a aderat acum 125 de ani și se angajează să își mobilizeze în continuare expertiza și resursele, acționând ca punct focal regional al UIP în sprijinul bunei guvernări și al dezvoltării durabile în Europa Centrală și de Est.

În același spirit, având convingerea că diplomația parlamentară oferă un spațiu generos și multiple oportunități de maximizare a contribuției parlamentelor la implementarea obiectivelor dezvoltării durabile, ne vom asigura că acestea ocupă un loc central pe agenda activităților de cooperare interparlamentară în plan bilateral, regional și multilateral la care participă Parlamentul României.

Această declarație a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 18 aprilie 2016.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
AUGUSTIN CONSTANTIN MITU

București, 18 aprilie 2016.
Nr. 1.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 41 din 9 februarie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea de Întreținere și Reparații Drumuri Timișoara — S.A. în Dosarul nr. 4.897/2/2015 (2.923/2015) al Curții de Apel București — Secția I penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.476D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta, făcând referire la Decizia nr. 623 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 18 noiembrie 2015, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia penală nr. 1.184/A din 23 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 4.897/2/2015 (2.923/2015), **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Societatea de Întreținere și Reparații Drumuri Timișoara — S.A. cu ocazia soluționării unei cauze penale având ca obiect o contestație în anulare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că dispozițiile de lege criticate conferă dreptul de a formula contestația în anulare părților, persoanei vătămate și procurorului, excluzând din categoria persoanelor îndreptățite să formuleze contestația acele persoane care nu au avut calitatea de părți în procesul penal, dar ale căror drepturi legitime sunt în mod direct și nemijlocit vătămate prin dispozițiile hotărârii penale definitive. Se arată că bunurile sale sunt supuse măsurii asigurătorii a sechestrului ca urmare a dispunerii măsurii confiscării speciale, din oficiu, direct de către instanța de apel împotriva altor persoane, prin hotărâre definitivă și executorie. Apreciază că măsurile de siguranță se iau numai față de persoana care a comis o faptă prevăzută de legea penală, ceea ce înseamnă că, fără a fi o pedeapsă, confiscarea specială are caracter penal și punitiv, deci este o sancțiune de drept penal, intrând în noțiunea autonomă de „penal”, prevăzută de art. 6 și 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Pe cale de consecință, și sechestrul dispus în raport cu o confiscare specială constituie o măsură asigurătorie cu caracter penal. În continuare, arată că sechestrarea bunurilor constituie o măsură de reglementare a utilizării bunurilor, ce atrage după sine dreptul la respectarea bunurilor, consacrat de art. 1 din Protocolul adițional la Convenție. Dreptul la respectarea bunurilor comportă și o dimensiune procedurală, autoritățile statului fiind obligate să ia măsuri pozitive pentru a asigura o procedură efectivă pentru protecția proprietății. În concluzie, apreciază că textul criticat nu asigură dreptul de acces la o procedură efectivă și echitabilă pentru protecția dreptului de proprietate violat de sechestrul impus prin decizia penală definitivă, în condițiile în care nu a fost parte în respectivul proces penal și nu s-a putut apăra, deci nu s-a aflat niciodată în fața unui judecător.

6. **Curtea de Apel București — Secția I penală** apreciază că acordarea de către legiuitor a dreptului de a formula contestație în anulare numai părților nu contravine dispozițiilor constituționale invocate. Stabilirea cadrului procesual, mai precis a calității pe care diverse persoane o au în procesul penal, este atributul exclusiv al legiuitorului. Curtea Constituțională nu are atribuții de legiferare, astfel încât nu poate adăuga la dispozițiile legale existente, singurul este legiuitorul care poate să reglementeze termenele de declarare a căilor de atac, forma în care trebuie făcută declarația, conținutul sau instanța la care se depune, competența și modul de judecare, soluțiile ce pot fi adoptate, astfel cum prevede art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit căruia „competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”. În ceea ce privește instituirea sechestrului asigurător, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că aceasta nu este o judecată asupra unei acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, deoarece atât stabilirea unor drepturi de creanță ale unor terți, cât și confiscarea unor bunuri sunt măsuri ce urmează a fi luate ulterior, în cadrul unor proceduri separate (Decizia din 18 septembrie 2006, pronunțată în Cauza *Mohammad Yassin Dogmoch împotriva Germaniei*). Referitor la invocarea prevederilor constituționale ale art. 44 apreciază că măsurile reglementate prin textele de lege ce fac obiectul excepției justifică restrângerea exercițiului dreptului de proprietate, în deplină concordanță cu prevederile art. 53 din Legea fundamentală.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: „*Contestația în anulare poate fi făcută de oricare dintre părți, de persoana vătămată sau de către procuror.*”

11. În opinia autoarei excepției, dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) referitor la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, art. 24 referitor la dreptul la apărare și art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată. De asemenea sunt invocate prevederile art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 din Protocolul adițional la Convenție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală, din perspectiva unor critici identice. Astfel, prin Decizia nr. 623 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 18 noiembrie 2015, paragrafele 16, 18, 19, 21, și Decizia nr. 667 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 20 noiembrie 2015, paragrafele 23, 25, 26, 28, 29—34, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, reținând că formularea contestației în anulare poate fi realizată împotriva hotărârilor penale definitive numai în cazurile strict reglementate de normele procesual penale ale art. 426 și în termenul prevăzut de art. 428 din Codul de procedură penală, la instanța care a pronunțat hotărârea a cărei anulare se cere, respectiv la instanța la care a rămas definitivă ultima hotărâre. Contestația în anulare este o cale de atac extraordinară, de retractare, având drept scop îndreptarea unor vicii de ordin procedural ce atrag nulitatea. Această cale extraordinară de atac vizează hotărâri judecătorești definitive și se promovează în condiții procedurale mult mai stricte decât căile ordinare de atac (cât privește titularii, termenul de introducere, cazurile de contestație în anulare, motivele aduse în sprijinul acestora, dovezile în susținerea lor), tocmai în considerarea caracterului aparte indus de legiuitor pentru această instituție juridică, datorat aspectului că, prin aceasta, se tinde la înlăturarea autorității de lucru judecat pentru o hotărâre penală definitivă și care își produce efecte.

13. De asemenea, Curtea a constatat că intenția legiuitorului a fost aceea de a nu permite reformarea, pe calea contestației

în anulare, a unor hotărâri care sunt în puterea lucrului judecat decât în situațiile excepționale în care se remarcă erori de procedură care nu au putut fi înlăturate pe calea apelului și doar în condițiile reglementate expres în art. 426—432 din Codul de procedură penală. În această împrejurare Curtea a reținut că, potrivit prevederilor art. 129 din Constituție, „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Această normă constituțională cuprinde două teze: prima teză consacră dreptul subiectiv al oricărei părți a unui proces, indiferent de obiectul procesului, precum și dreptul Ministerului Public de a exercita căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești considerate ca fiind nelegale sau neîntemeiate; cea de-a doua teză prevede că exercitarea căilor de atac se poate realiza în condițiile legii. Prima teză exprimă, în alți termeni, dreptul fundamental înscris în art. 21 din Constituție privind liberul acces la justiție, conținând așadar o reglementare substanțială. Cea de-a doua teză se referă la reguli de procedură, care nu pot însă aduce atingere substanței dreptului conferit prin cea dintâi teză decât în condițiile restrictive stabilite în art. 53 din Constituție. Așa fiind, în privința condițiilor de exercitare a căilor de atac, legiuitorul poate să reglementeze categoria persoanelor care pot exercita căile de atac, termenele de declarare a acestora, forma în care trebuie făcută declarația, conținutul său, instanța la care se depune, competența și modul de judecare, soluțiile ce pot fi adoptate și altele de același gen, astfel cum prevede art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Totodată, Curtea a observat că atât în sistemul nostru procesual, cât și în alte țări, legiuitorul poate exclude folosirea unor căi de atac sau poate limita utilizarea anumitor instrumente procesuale aflate la îndemâna părților, fără ca prin aceasta să se încalce litera sau spiritul Legii fundamentale.

14. Prin aceeași jurisprudență, anterior citată, Curtea a reținut că art. 21 alin. (3) din Constituție garantează dreptul părților de acces liber la justiție, precum și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, constituind valorificarea explicită a prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Dreptul de acces liber la justiție presupune

dreptul oricărei persoane de a se adresa instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor și a intereselor sale legitime. Dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3), coroborate cu cele ale art. 129, nu presupun însă accesul la toate căile de atac și la toate categoriile de instanțe, indiferent de obiectul cauzei ce se cere a fi soluționată. Dreptul la un proces echitabil, invocat în susținerea excepției, reprezintă un standard constituțional a cărui îndeplinire este apreciată în funcție de ansamblul procesului și ținând cont de specificul normelor procedurale aplicabile. Totodată, dreptul la un proces echitabil presupune asigurarea unor principii fundamentale precum contradictorialitatea și egalitatea armelor, care presupun ca fiecare dintre părți să dispună de posibilități suficiente, echivalente și adecvate de a-și susține apărările, fără ca vreuna dintre ele să fie defavorizată în raport cu cealaltă.

15. În continuare, Curtea a reținut că art. 6 din Convenție, referitor la dreptul la un proces echitabil, obligă statele membre la asigurarea prin legislația națională a unor garanții procesuale precum egalitatea armelor, contradictorialitatea, motivarea hotărârilor pronunțate, publicitatea procesului, soluționarea acestuia într-un termen rezonabil, prezumția de nevinovăție și asigurarea dreptului la apărare. Totodată, dreptul la apărare, reglementat la art. 24 din Constituție, conferă oricărei părți implicate într-un proces, potrivit intereselor sale și indiferent de natura procesului, posibilitatea de a utiliza toate mijloacele prevăzute de lege pentru a invoca în apărarea sa fapte sau împrejurări. Acest drept presupune participarea la ședințele de judecată, folosirea mijloacelor de probă, invocarea excepțiilor prevăzute de legea procesual penală, exercitarea oricăror altor drepturi procesuale penale și posibilitatea de a beneficia de serviciile unui apărător.

16. Astfel, Curtea a constatat că prevederile art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală nu contravin dispozițiilor art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și art. 129 din Constituție și nici prevederilor art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenție.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, Curtea apreciază că soluțiile și considerentele mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea de Întreținere și Reparații Drumuri Timișoara — S.A. în Dosarul nr. 4.897/2/2015 (2.923/2015) al Curții de Apel București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 februarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 151

din 17 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 460/2003 privind exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist, înființarea, organizarea și funcționarea Ordinului Biochimistilor, Biologilor și Chimistilor în sistemul sanitar din România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 460/2003 privind exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist, înființarea, organizarea și funcționarea Ordinului Biochimistilor, Biologilor și Chimistilor în sistemul sanitar din România, excepție ridicată de Magdalina Cărăușu în Dosarul nr. 978/113/2015 al Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.482D/2015.

2. La apelul nominal răspunde avocat Geanina Voinea, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, cu împuternicire avocațială la dosar. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. În acest sens arată că legiuitorul este liber să instituie condiții pentru ocuparea unei profesii, însă reglementarea trebuie să nu fie discriminatorie. Totodată, arată că posibilitatea cumulului pensiei cu alte venituri nu este exclusă de legiuitor și, astfel, exercitarea dreptului la muncă pentru persoanele care activează în domeniul privat nu poate fi îngrădită. Așadar, susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că exercitarea profesiei de biolog în sistemul privat este condiționată, pe de-o parte, de deținerea titlului de doctor în științe și, pe de altă parte, de neîmplinirea vârstei de 65 ani de către femei, respectiv de 70 de ani de către bărbați. Depune concluzii scrise în acest sens.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, deoarece instituirea unor condiții pentru continuarea activității profesionale după împlinirea vârstei de pensionare nu contravine Constituției. Mai mult, criteriul vârstei nu se regăsește printre criteriile de discriminare așa cum sunt prevăzute de Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 543 din 9 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 978/113/2015, **Tribunalul Brăila** —

Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 460/2003 privind exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist, înființarea, organizarea și funcționarea Ordinului Biochimistilor, Biologilor și Chimistilor în sistemul sanitar din România. Excepția a fost ridicată de reclamanta Magdalina Cărăușu în cadrul soluționării unei cauze de contencios administrativ prin care aceasta a solicitat, ca prin hotărârea judecătorească ce se va pronunța, să fie obligată pârâta, Direcția de Sănătate Publică a Județului Brăila, la emiterea autorizației de liberă practică.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 41 privind dreptul la muncă și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. În acest sens arată că intenția legiuitorului la elaborarea Legii nr. 460/2003 nu a fost aceea de a limita exercitarea profesiilor de biochimist, biolog și chimist până la 65 ani, așa cum rezultă din interpretarea istorico-teleologică a formei inițiale a proiectului de lege avizat favorabil de Consiliul Legislativ. Mai mult, și celelalte categorii profesionale care acționează în domeniul sănătății — medici, asistenți medicali, moașe își pot continua activitatea în sectorul privat fără a se limita vârsta la 65 ani. Prin urmare, consideră că se îngreudește dreptul la muncă pentru persoanele care activează în sectorul privat prin impunerea unei limite maxime de vârstă și/sau a deținerii titlului științific de doctor. În concluzie, susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că exercitarea profesiei de biolog în sistemul privat este condiționată, pe de-o parte, de deținerea titlului de doctor în științe și, pe de altă parte, de neîmplinirea vârstei de 65 ani de către femei, respectiv de 70 de ani de către bărbați.

7. **Tribunalul Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, arată că „este adevărat că legiuitorul a omis să reglementeze și categoria persoanelor care au profesia de biolog, biochimist și chimist și care au depășit vârstele de 65/70 ani, însă acest aspect nu poate echivala cu încălcarea dispozițiilor constituționale invocate, chiar dacă, prin lipsa acestei reglementări, ar putea fi atinse drepturi constituționale”.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 223 din 2 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (1) lit. c) și ale art. 69¹ din Legea nr. 360/2002 privind

Statutul polițistului, dispoziții referitoare la menținerea polițistilor în serviciu după împlinirea vârstei standard de pensionare.

10. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Cu privire la art. 16 alin. (1) din Constituție apreciază că nu poate fi reținută critica autoarei excepției de neconstituționalitate, deoarece, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, egalitatea nu este sinonimă cu uniformitatea, astfel încât situația juridică a anumitor categorii de persoane justifică aplicarea unui regim juridic diferit. Mai mult, criteriul vârstei nu se regăsește printre criteriile de discriminare enumerate de art. 4 alin. (2) din Constituție, acesta având în speță doar natura unei condiții legale pentru exercitarea unei profesii, aplicabilă în mod egal tuturor persoanelor aflate în situații identice, respectiv acelor care se încadrează în ipoteza prevăzută de norma juridică. În ceea ce privește îngrădirea dreptului la muncă apreciază că art. 41 alin. (1) din Constituție nu se referă la obligația statului de a garanta efectiv accesul tuturor cetățenilor la toate profesiile, ci la posibilitatea concretă de alegere pe care o are fiecare cetățean, în condiții identice cu cele ale oricărei persoane. Cu alte cuvinte, alegerea profesiei este liberă din momentul în care condițiile solicitate pentru respectiva profesie sunt îndeplinite. În acest sens, stabilirea unor condiții pentru exercitarea profesiei de biochimist, biolog și chimist în sistemul sanitar reprezintă o condiție legală aplicabilă tuturor persoanelor aflate în aceeași situație, fără discriminare, astfel încât nu se poate susține că norma legală criticată încalcă art. 41 sau 53 din Constituție. În final, invocă deciziile Curții Constituționale nr. 1.003 din 7 octombrie 2008 și nr. 689 din 12 iunie 2008.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autoarei excepției și concluziile scrise depuse de aceasta, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 din Legea nr. 460/2003 privind exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist, înființarea, organizarea și funcționarea Ordinului Biochimistilor, Biologilor și Chimistilor în sistemul sanitar din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 25 noiembrie 2003, dispoziții care au următorul conținut: „*Biochimistii, biologii și chimiștii din sistemul sanitar, care au titlul de doctor în științe și care îndeplinesc condițiile privind vârsta standard de pensionare, pot continua activitatea profesională, la cerere, până la vârsta de 65 de ani, femeile, și de 70 de ani, bărbații, prin prelungiri anuale, în condițiile prevăzute la art. 3 alin. (1), numai cu acordul angajatorului.*”

14. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 41 privind dreptul la muncă și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist în sistemul sanitar este autorizată de Ministerul Sănătății. Astfel, potrivit art. 3 alin. (1) din Legea nr. 460/2003, „*Exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist în sistemul sanitar*

se face pe baza autorizației de liberă practică, care se acordă de Ministerul Sănătății pe baza următoarelor acte: a) diplomă eliberată de o instituție de învățământ superior de profil biochimic, biologic sau chimic, recunoscută de lege; b) certificat de cazier judiciar; c) certificat de sănătate; d) avizul Ordinului Biochimistilor, Biologilor și Chimistilor.” Art. 4 alin. (1) din aceeași lege prevede că „*Profesiunile de biochimist, biolog și chimist pot fi practicate în unități sanitare publice sau private și în instituții de învățământ și cercetare cu profil biomedical.*”

16. În ceea ce privește critica raportată la art. 16 alin. (1) din Constituție privind egalitatea în drepturi, Curtea reține că autoarea excepției susține că dispozițiile de lege criticate instituie discriminări față de alte categorii profesionale din domeniul sănătății care își pot continua activitatea după vârsta de pensionare, fără a fi limitate la vârsta de 65 ani. Cu privire la această critică, Curtea observă că biochimistii, biologii și chimiștii din sistemul sanitar își desfășoară activitatea în condițiile prevăzute de Legea nr. 460/2003, iar art. 6 prevede că aceștia se pensionează la împlinirea vârstei standard de pensionare. Potrivit art. 53 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, „*Vârsta standard de pensionare este de 65 de ani pentru bărbați și 63 de ani pentru femei. Atingerea acestei vârste se realizează prin creșterea vârstei standard de pensionare, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 5.*” Prin dispozițiile de lege criticate, legiuitorul a acordat posibilitatea continuării activității biochimistilor, biologilor și chimiștilor din sistemul sanitar, care au titlul de doctor în științe, până la împlinirea vârstei de 65 ani pentru femei și 70 ani pentru bărbați.

17. Celorlalte categorii profesionale din sistemul medical la care face referire autoarea excepției de neconstituționalitate — medici, farmaciști, asistenți medicali li se aplică, cu privire la vârsta de pensionare, alte reglementări speciale, potrivit cărora aceștia se pensionează la împlinirea vârstei de 65 ani, după cum urmează: „*Medicii se pensionează la vârsta de 65 de ani, indiferent de sex*” [potrivit art. 391 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015 cu modificările și completările ulterioare, care face parte din titlul XII al legii, denumit „*Exercitarea profesiei de medic. Organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor din România*”]; „*Farmaciștii, indiferent de sex, se pensionează la vârsta de 65 de ani*” [potrivit art. 575 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, care face parte din titlul XIV al Legii nr. 95/2006, denumit „*Exercitarea profesiei de farmacist. Organizarea și funcționarea Colegiului Farmaciștilor din România*”]; „*Asistenții medicali generaliști, moașele și asistenții medicali se pensionează la vârsta de 65 de ani, indiferent de sex*” [potrivit art. 22 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 53/2014, cu modificările și completările ulterioare.]

18. Având în vedere aceste reglementări, reiese că vârsta de pensionare prevăzută de lege pentru categoria biochimistilor, biologilor și chimiștilor din sistemul sanitar este vârsta standard de pensionare, potrivit art. 53 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, iar, spre deosebire de aceasta, pentru celelalte categorii profesionale din sistemul sanitar la care se raportează autoarea excepției, legiuitorul a prevăzut vârsta de pensionare de 65 ani, indiferent de sex.

19. Totodată, Curtea observă că prevederi de lege speciale referitoare la condițiile în care se poate continua activitatea profesională în **unități sanitare publice** după împlinirea vârstei de pensionare sunt instituite de legiuitor pentru anumite categorii profesionale, cum sunt: medici, farmaciști, biochimisti, biologi și chimiști, asistenți medicali generaliști, moașe și asistenți medicali. Astfel, potrivit art. 391 alin. (3) din Legea nr. 95/2006, în unitățile sanitare publice, medicii membri titulari sau membrii corespondenți ai Academiei Române și ai Academiei de Științe Medicale, profesorii universitari și cercetătorii științifici gradul I, doctorii în științe medicale, care desfășoară activități medicale, pot continua, la cerere, activitatea medicală până la împlinirea vârstei de 70 de ani; potrivit art. 575 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, în unitățile sanitare publice, farmaciștii, membri titulari și membri corespondenți ai Academiei Române și ai Academiei de Științe Medicale, profesorii universitari, cercetătorii științifici gradul I, doctorii în științe farmaceutice, care desfășoară activități farmaceutice, pot continua, la cerere, activitatea până la împlinirea vârstei de 70 de ani.

20. Prin urmare, Curtea constată că atât vârsta de pensionare, cât și limita de vârstă până la care se poate continua activitatea profesională în unitățile sanitare publice, după îndeplinirea condițiilor de pensionare, sunt stabilite diferit de legiuitor pentru categoriile profesionale invocate de autoarea excepției. Astfel, biochimistii, biologii și chimiștii din sistemul sanitar pot continua activitatea profesională până la vârsta de 65 de ani, femeile, și de 70 de ani, bărbații, iar medicii și farmaciștii — care, potrivit legii, se pensionează la vârsta de 65 ani — pot continua activitatea profesională, în unități sanitare publice, până la 70 ani.

21. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, principiul egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituție, presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. (A se vedea Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Aplicând aceste considerente de principiu la speța de față, având în vedere faptul că, sub aspectul vârstelor de pensionare, categoriile profesionale invocate de autoarea excepției nu sunt în aceeași situație juridică, Curtea constată că tratamentul juridic aplicabil cu privire la vârsta-limită până la care se poate continua activitatea profesională poate varia, în funcție de opțiunea legiuitorului. Așadar, este neîntemeiată critica de neconstituționalitate privind încălcarea principiului egalității în fața legii, consacrat de art. 16 din Constituție, astfel cum a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale, în ceea ce privește vârsta de pensionare.

22. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 41 din Constituție privind dreptul la muncă, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, dreptul la muncă include, după cum indică și prevederea constituțională, libertatea alegerii profesiei, a meseriei sau a ocupației, libertatea alegerii locului de muncă, protecția socială a muncii, retribuirea pentru munca depusă, dreptul la negocieri colective, dreptul la repaus săptămânal și la concediu de odihnă plătit etc., toate aceste drepturi componente fiind stabilite prin lege (Decizia nr. 542 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 1 august 2006). Cu privire la art. 41 alin. (1) din Constituție, Curtea a mai reținut, prin Decizia nr. 545 din 7 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 25 ianuarie 2005, că acest text constituțional nu poate fi interpretat în sensul că oricând orice persoană poate opta pentru exercitarea unei profesii ori a unei meserii sau pentru alegerea oricărui loc de muncă fără a avea pregătirea și calificarea corespunzătoare ori fără a face dovada că a obținut avizul, autorizația sau atestatul, în cazul în care pentru exercitarea unei

profesii sau meserii se cere, pe lângă absolvirea studiilor ori calificarea necesară, și acest lucru. Obținerea acestor avize, autorizații sau atestări este motivată de specificul fiecărei profesii sau meserii care presupune o calificare corespunzătoare, precum și anumite aptitudini pe care cel ce dorește să exercite acea meserie sau profesie trebuie să le aibă, tocmai pentru îndeplinirea sarcinilor de la locul de muncă ales.

23. Dispozițiile de lege criticate prevăd că biochimistii, biologii și chimiștii **din sistemul sanitar**, care au titlul de doctor în științe și care îndeplinesc condițiile privind vârsta standard de pensionare, pot continua activitatea profesională, la cerere, până la vârsta de 65 de ani, femeile, și de 70 de ani, bărbații, prin prelungiri anuale, în condițiile prevăzute la art. 3 alin. (1), numai cu acordul angajatorului. Curtea observă că textul criticat prevede posibilitatea biochimistilor, biologilor și chimiștilor din sistemul sanitar de a-și continua activitatea profesională, la cerere, după împlinirea vârstei standard de pensionare, în anumite condiții cumulative, și anume: dețin titlul de doctor în științe; până la vârsta maximă de 65 de ani, femeile, și de 70 de ani, bărbații; prin prelungiri anuale, în condițiile prevăzute la art. 3 alin. (1) din lege, ce prevede eliberarea autorizației de liberă practică, care se acordă de Ministerul Sănătății; acordul angajatorului.

24. Curtea constată că textul de lege criticat nu distinge între sistemul sanitar public și sistemul sanitar privat, așadar, toate aceste condiții, inclusiv condiția de a deține titlul de doctor în științe, precum și limita de vârstă până la care se poate continua activitatea profesională după împlinirea vârstei de pensionare se aplică atât biochimistilor, biologilor și chimiștilor care solicită continuarea activității profesionale în unitățile sanitare publice, cât și celor care solicită continuarea activității profesionale în unitățile sanitare private.

25. Curtea mai reține că, așa cum reiese din prevederile art. 1 alin. (3) și art. 3 alin. (1) din Legea nr. 460/2003, exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist în sistemul sanitar este autorizată de Ministerul Sănătății, care acordă autorizația de liberă practică. Totodată, potrivit art. 4 alin. (1) din aceeași lege, profesiunile de biochimist, biolog și chimist pot fi practicate **în unități sanitare publice sau private** și în instituții de învățământ și cercetare cu profil biomedical.

26. Așa cum s-a reținut la paragraful 19 al prezentei decizii, legiuitorul a instituit condițiile în care se poate continua activitatea profesională în unități sanitare publice după împlinirea vârstei de pensionare pentru medici și farmaciști. Instituirea unor asemenea condiții aplicabile sistemului sanitar public intră în competența legiuitorului de a legifera, acesta fiind liber să stabilească anumite condiții de studii sau limite de vârstă până la care se poate continua activitatea profesională în unitățile sanitare publice.

27. Pe de altă parte, în ceea ce privește posibilitatea continuării activității profesionale **în unități sanitare private** după împlinirea vârstelor de pensionare prevăzute de lege pentru fiecare categorie profesională din sistemul medical, Curtea constată că legiuitorul nu a impus nicio limită de vârstă până la care se poate continua activitatea profesională sau vreo condiție suplimentară de studii referitoare la activitatea profesională a medicilor [art. 391 alin. (4) din Legea nr. 95/2006], farmaciștilor [art. 575 alin. (4) din Legea nr. 95/2006], asistenților medicali generaliști, moașelor și asistenților medicali [art. 22 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008], ci doar, evident, condiția obținerii autorizației sau avizelor anuale cerute de lege pentru fiecare categorie profesională și condiția asigurării de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională.

28. Însă, în cazul dispozițiilor de lege criticate — art. 6 din Legea nr. 460/2003, care impun limită de vârstă până la care se poate continua activitatea profesională după împlinirea vârstei

de pensionare, precum și condiția deținerii titlului de doctor în științe, fără a distinge între situația continuării activității în sistemul medical public și situația continuării activității în sistemul medical privat, Curtea constată că biochimistii, biologii și chimiștii care au depășit vârsta standard de pensionare și care nu dețin titlul de doctor în științe nu pot continua activitatea profesională în unități sanitare private, chiar dacă ar îndeplini celelalte condiții prevăzute de lege (autorizația de liberă practică acordată de Ministerul Sănătății, prin prelungiri anuale și acordul angajatorului). De asemenea, chiar dacă ar deține titlul de doctor în științe, biochimistii, biologii și chimiștii nu pot continua activitatea în unități sanitare private după împlinirea vârstei de 65 ani pentru femei și de 70 ani pentru bărbați.

29. Or, dacă reglementarea criticată are o justificare obiectivă și rațională pentru biochimistii, biologii și chimiștii care doresc continuarea activității profesionale în sistemul sanitar public, după împlinirea vârstei standard de pensionare, legiuitorul având libertatea de a stabili condițiile pentru continuarea activității profesionale în sistemul public, așa cum a procedat cu celelalte categorii din sistemul medical, reglementarea criticată nu este justificată, nefiind bazată pe considerente obiective și raționale, în ceea ce privește biochimistii, biologii și chimiștii care solicită continuarea activității profesionale în unitățile sanitare private. Astfel, interdicția aplicabilă biochimistilor, biologilor și chimiștilor din sistemul medical de a-și continua activitatea profesională în unități sanitare private după împlinirea vârstei standard de pensionare, dacă nu dețin titlul de doctor în științe, precum și interdicția absolută de a-și continua activitatea profesională în unități sanitare private după împlinirea vârstei de 65 ani pentru femei și de 70 ani pentru bărbați nu au nicio justificare obiectivă și rațională, în situația îndeplinirii celorlalte condiții prevăzute de textul de lege criticat (prelungiri anuale ale autorizației de liberă practică acordate de Ministerul Sănătății), ceea ce conduce la încălcarea dreptului la muncă al acestor persoane.

30. Așa cum a reținut Curtea Constituțională prin Decizia nr. 545 din 7 decembrie 2004, precitată, obținerea unor avize, autorizații sau atestări pentru exercitarea unor profesii este motivată de specificul fiecărei profesii sau meserii care presupune o calificare corespunzătoare, precum și anumite aptitudini pe care cel ce dorește să exercite acea meserie sau

profesie trebuie să le aibă, tocmai pentru îndeplinirea sarcinilor de la locul de muncă ales. Însă, în speța de față, dispozițiile de lege criticate impun pentru biochimistii, biologii sau chimiștii din sistemul medical limite de vârstă și condiția de deținere a titlului de doctor în științe, pentru continuarea activității în unități sanitare private, ceea ce reprezintă negarea libertății de exercitare a profesiei, fără a avea nicio justificare obiectivă și rațională, conducând astfel la încălcarea dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Constituție privind dreptul fundamental la muncă.

31. Mai mult, Curtea reține că aceste interdicții nu sunt prevăzute de lege pentru celelalte categorii profesionale din sistemul medical, care își pot continua activitatea profesională după împlinirea vârstei de pensionare în unități sanitare private, doar cu condiția obținerii avizelor anuale prevăzute de lege pentru fiecare categorie în parte și a asigurării de răspundere civilă, pentru greșeli în activitatea profesională, încheiată pentru anul respectiv. Așadar, pentru celelalte categorii profesionale din sistemul medical, aceste două condiții, și anume obținerea avizelor anuale prevăzute de lege și asigurarea de răspundere civilă, pentru greșeli în activitatea profesională, încheiată pentru anul respectiv sunt necesare, dar și suficiente pentru continuarea activității profesionale în sistemul medical privat.

32. În consecință, Curtea constată că sintagmele „*care au titlul de doctor în științe*” și „*până la vârsta de 65 de ani, femeile, și de 70 de ani, bărbații*” cuprinse în textul art. 6 din Legea nr. 460/2003 sunt constituționale în măsura în care se aplică doar biochimistilor, biologilor și chimiștilor din sistemul medical care solicită continuarea activității profesionale în unitățile sanitare publice. Așadar, urmează ca, pentru biochimistii, biologii și chimiștii care solicită continuarea activității profesionale după împlinirea vârstei standard de pensionare, în unitățile sanitare private, să fie necesare și suficiente obținerea prelungirilor anuale, în condițiile prevăzute la art. 3 alin. (1) din Legea nr. 460/2003, adică autorizația de liberă practică emisă de Ministerul Sănătății și acordul angajatorului.

33. În final, cât privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 53 din Constituție privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea constată că analizarea acesteia nu mai este necesară, din moment ce s-a reținut încălcarea dreptului la muncă, drept fundamental prevăzut de art. 41 alin. (1) din Constituție.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Magdalena Cărăușu în Dosarul nr. 978/113/2015 al Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că sintagmele „*care au titlul de doctor în științe*” și „*până la vârsta de 65 de ani, femeile, și de 70 de ani, bărbații*”, cuprinse în textul art. 6 din Legea nr. 460/2003 privind exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist, înființarea, organizarea și funcționarea Ordinului Biochimistilor, Biologilor și Chimiștilor în sistemul sanitar din România, sunt constituționale în măsura în care se aplică doar biochimistilor, biologilor și chimiștilor din sistemul sanitar care solicită continuarea activității profesionale în unitățile sanitare publice.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, precum și a altor acte normative

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 40 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, precum și pentru modificarea art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2015 privind înființarea Gărzilor forestiere,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului Apelor și Pădurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 23 ianuarie 2015, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatele (2)—(4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor își desfășoară activitatea în domeniile: planificare strategică, dezvoltare durabilă, economie verde, infrastructura de mediu, reziliență ecologică, managementul fondului forestier și cinegetic, gospodărirea apelor, meteorologie, hidrologie, hidrogeologie, schimbări climatice, protejarea, conservarea și ameliorarea capitalului natural, arii naturale protejate, biodiversitate, biosecuritate, protejarea cetățenilor la riscurile de mediu, gestionarea deșeurilor, gestionarea substanțelor și preparatelor periculoase, gestionarea calității aerului și zgomotului ambient, controlul poluării industriale și managementul riscului de accidente industriale, protecția atmosferei, sistemul de management de mediu și audit — EMAS și eticheta UE ecologică.

(3) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor realizează politica la nivel național în domeniile protecției mediului înconjurător, economiei verde, biodiversității, ariilor naturale protejate, schimbărilor climatice, gospodăririi apelor și silviculturii cu privire la toate sectoarele și subsectoarele pe care le administrează, elaborează strategia și reglementările specifice de dezvoltare și armonizare a acestor activități în cadrul politicii generale a Guvernului, asigură și coordonează aplicarea strategiei Guvernului în domeniile sale de competență, îndeplinind rolul de autoritate de stat, de sinteză, coordonare, reglementare, monitorizare, inspecție și control în aceste domenii.

(4) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor asigură coordonarea interministerială a procesului de elaborare, implementare, monitorizare și revizuire a politicii naționale privind dezvoltarea durabilă din domeniul de competență.”

2. La articolul 1, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor este desemnat ca autoritate pentru administrarea ariilor naturale protejate în domeniul său de competență, în condițiile legii.”

3. La articolul 1, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor este desemnat ca autoritate competentă pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 1.293/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind instituirea unui program pentru mediu și politici climatice (LIFE) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 614/2007.”

4. La articolul 1, după alineatul (8) se introduc trei noi alineate, alineatele (9)—(11), cu următorul cuprins:

„(9) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor este desemnat ca autoritate competentă pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 511/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind măsurile de conformitate destinate utilizatorilor prevăzute în Protocolul de la Nagoya privind accesul la resursele genetice și împărțirea corectă și echitabilă a beneficiilor care rezultă din utilizarea acestora în Uniune.

(10) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor asigură coordonarea interministerială a procesului de implementare a Convenției-cadru privind protecția și dezvoltarea durabilă a Carpaților.

(11) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor asigură coordonarea interministerială a implementării măsurilor pentru protecția și conservarea sturionilor din Bazinul Dunării elaborate în cadrul Strategiei UE pentru Regiunea Dunării, precum și a Planului de acțiune pentru conservarea sturionilor, de pe poziția de membru a structurii naționale de implementare, elaborată de Ministerul Afacerilor Externe în calitate de coordonator național.”

5. La articolul 5, după litera h) se introduce o nouă literă, litera h¹), cu următorul cuprins:

„h¹) susține tranziția economiei românești către economia verde prin politici de creștere economică durabilă cu un consum redus de carbon și utilizarea eficientă a resurselor naturale;”

6. La articolul 5, literele k), n), s) și w) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„k) poate contracta servicii specializate, în condițiile legii, în vederea obținerii documentelor, studiilor, colectării datelor, informațiilor și raportărilor, necesare realizării atribuțiilor sale, precum și servicii de consultanță, inclusiv servicii de evaluare, prognoză și statistică;

n) dezvoltă, monitorizează și evaluează politicile publice cu impact asupra domeniilor sale de activitate;

s) asigură transparența și accesul publicului la informațiile de mediu, consultarea și participarea acestuia la luarea deciziilor privind mediu;

w) efectuează acte de control și inspecție, conform reglementărilor legale în vigoare, inclusiv reglementelor naționale, europene și regulamentului propriu de organizare și funcționare, în domeniile sale de activitate; în exercitarea atribuțiilor de control, reprezentanții mandatați solicită documentele și informațiile necesare, iar entitățile controlate sau inspectate au obligația să le pună la dispoziție în termenul solicitat, în condițiile legii;”

7. La articolul 5, după litera w) se introduce o nouă literă, litera x), cu următorul cuprins:

„x) organizează și administrează activități de voluntariat, în condițiile legii.”

8. La articolul 6 punctul I subpunctul 1, litera m) se modifică și va avea următorul cuprins:

„m) Strategia forestieră națională și Planul de acțiune în domeniul forestier;”.

9. La articolul 6 punctul I subpunctul 1, litera o) se abrogă.

10. La articolul 6 punctul I subpunctul 1, după litera ș) se introduce o nouă literă, litera t), cu următorul cuprins:

„t) Planul național de tranziție pentru instalațiile de ardere din domeniul emisiilor industriale, potrivit art. 32 alin. (1) din Legea nr. 278/2013 privind emisiile industriale.”

11. La articolul 6 punctul I, subpunctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„8. asigură monitorizarea implementării angajamentelor în domeniul mediului la nivel național, în conformitate cu prevederile documentului final al Conferinței ONU pentru Dezvoltare Durabilă («Rio+20»), «Viitorul pe care ni-l dorim», adoptat prin Rezoluția Adunării Generale ONU A/RES/66/288;”.

12. La articolul 6 punctul II, după subpunctul 3 se introduce un nou subpunct, subpunctul 3¹, cu următorul cuprins:

„3¹. coordonează și monitorizează implementarea legislației europene și naționale în domeniul său de competență;”.

13. La articolul 6 punctul II, subpunctele 9—12 se abrogă.

14. La articolul 6 punctul II, după subpunctul 12 se introduce un nou subpunct, subpunctul 13, cu următorul cuprins:

„13. aprobă ghidurile pentru evaluarea impactului asupra mediului.”

15. La articolul 6 punctul IV, după subpunctul 1 se introduce un nou subpunct, subpunctul 1¹, cu următorul cuprins:

„1¹. asigură realizarea acțiunilor necesare îndeplinirii condiționalităților ex-ante în conformitate cu planurile de măsuri asumate, în domeniile sale de activitate.”

16. La articolul 6 punctul IV, subpunctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. coordonează, monitorizează și asigură participarea României în procesul de negociere și promovare a noului acquis european, în domeniul său de activitate, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 379/2013 privind organizarea și funcționarea Sistemului național de gestionare a afacerilor europene în vederea participării României la procesul decizional al instituțiilor Uniunii Europene și pentru completarea art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 8/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe;”.

17. La articolul 6 punctul IV, după subpunctul 2 se introduc două noi subpuncte, subpunctele 2¹ și 2², cu următorul cuprins:

„2¹. asigură compatibilitatea legislației naționale cu dreptul Uniunii Europene în domeniul său de competență, precum și implementarea acesteia;

2². asigură implementarea tratatelor internaționale, convențiilor, acordurilor, memorandumurilor și protocoalelor la care România este parte, în domeniul său de competență;”.

18. La articolul 6 punctul IV, subpunctele 5, 16, 19, 20, 23, 25—29, 42 și 43 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„5. propune și recomandă autorităților sau instituțiilor competente și, după caz, stabilește măsuri care să asigure conformarea cu angajamentele asumate prin Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană, precum și cu

cerințele legislației europene și cu obligațiile internaționale asumate de România în domeniile sale de activitate și monitorizează modul de îndeplinire a acestora;

16. coordonează realizarea inventarului național anual al consumurilor de energie defalcate pe tipuri de combustibili și a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi provenite din instalații de ardere care intră sub incidența domeniului privind emisiile industriale, a inventarelor instalațiilor care intră sub incidența prevederilor legale din domeniul emisiilor industriale și a inventarelor amplasamentelor care intră sub incidența prevederilor legale din domeniul managementului riscului;

19. asigură măsurile pentru punerea în aplicare, implementarea și promovarea la nivel național a sistemului UE de management de mediu și audit (EMAS);

20. asigură măsurile pentru punerea în aplicare, implementarea și promovarea la nivel național a sistemului UE privind etichetarea ecologică;

23. asigură administrarea prin Agenția Națională pentru Protecția Mediului a sistemului național pentru estimarea nivelului emisiilor antropice de gaze cu efect de seră rezultate din surse sau din reținerea prin sechestrare a dioxidului de carbon, reglementate prin Protocolul de la Kyoto;

25. asigură coordonarea implementării Schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în România;

26. administrează prin Agenția Națională pentru Protecția Mediului conturile naționale din Registrul Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră, aflate sub jurisdicția statului român, conform prevederilor legale ale Uniunii Europene și ale reglementărilor internaționale în vigoare;

27. asigură adaptarea cadrului național în conformitate cu prevederile Deciziei nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020;

28. asigură coordonarea procesului de raportare conform cerințelor Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE;

29. elaborează și actualizează, în conformitate cu principiile europene, politica națională de adaptare la efectele schimbărilor climatice și asigură coordonarea implementării acesteia la nivel național, precum și raportarea rezultatelor conform cerințelor europene și internaționale;

42. organizează și coordonează activitatea referitoare la protecția și conservarea naturii, a diversității biologice, utilizarea durabilă a componentelor sale în acord cu politicile și practicile specifice aplicate la nivel european și internațional;

43. asigură cadrul necesar pentru managementul ariilor naturale protejate din rețeaua națională prin structuri de administrare special constituite și custozi, funcționând în una din următoarele forme: în subordine, sub autoritate, în coordonare sau în relație contractuală;”.

19. La articolul 6 punctul IV, după subpunctul 43 se introduc două noi subpuncte, subpunctele 43¹ și 43², cu următorul cuprins:

„43¹. asigură monitorizarea, evaluarea și controlul în domeniul administrării ariilor naturale protejate, cu excepția celor de interes județean sau local, precum și a activităților desfășurate în interiorul acestora;

432. constituie și coordonează Comisia Patrimoniului Speologic, cu competențe în domeniul explorării, protecției și conservării patrimoniului speologic, potrivit prevederilor art. 43 alin. (5²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare.”

20. La articolul 6 punctul IV, subpunctele 66 și 86 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„66. susține inițierea și dezvoltarea de scheme și programe de investiții verzi, cu respectarea reglementărilor legale;

86. atestă persoane juridice pentru lucrări de regenerare, întreținere a semințurilor și plantațiilor, lucrări de îngrijire a arboretelor;”

21. La articolul 6 punctul IV, după subpunctul 89 se introduc două noi subpuncte, subpunctele 90 și 91, cu următorul cuprins:

„90. coordonează și supraveghează respectarea prevederilor legale din domeniile privind reglementarea emisiilor industriale, limitarea emisiilor de poluanți atmosferici, infrastructura pentru informații spațiale, prevenirea accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase;

91. autorizează ocoalele silvice prin înscrierea în Registrul național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice, ținut la nivelul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, potrivit legii.”

22. La articolul 9, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Numărul maxim de posturi aprobat Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor este de 404, exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetului ministrului.”

23. La articolul 12 alineatul (1), după litera l) se introduc două noi litere, literele m) și n), cu următorul cuprins:

„m) Comisia tehnică de avizare pentru silvicultură;

n) Consiliul Național de Vânătoare.”

24. La articolul 12 alineatul (2), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) decide asupra aprobării sau refuzului plăților prevăzute în notificările de plată.”

25. Anexele nr. 1—3 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—3 la prezenta hotărâre.

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 1.000/2012 privind reorganizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și a instituțiilor publice aflate în subordinea

acesteia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 729 din 29 octombrie 2012, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4 punctul 2, după litera l) se introduce o nouă literă, litera l¹), cu următorul cuprins:

„l¹) administrează sistemul național pentru estimarea nivelului emisiilor antropice de gaze cu efect de seră rezultate din surse sau din reținerea prin sechestrare a dioxidului de carbon, reglementate prin Protocolul de la Kyoto;”

2. La articolul 4 punctul 2, litera o) se modifică și va avea următorul cuprins:

„o) administrează conturile naționale din Registrul Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră, aflate sub jurisdicția statului român, conform prevederilor legale naționale, ale Uniunii Europene și ale reglementărilor internaționale în vigoare;”

3. La articolul 4 punctul 2, după litera v) se introduce o nouă literă, litera w), cu următorul cuprins:

„w) emite autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră.”

4. La articolul 10, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Numărul maxim de posturi pentru aparatul propriu al Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și instituțiile din subordine este de 1.956.”

5. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 4 la prezenta hotărâre.

Art. III. — Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 743/2015 privind organizarea și funcționarea Gărzilor forestiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 709 din 22 septembrie 2015, se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 5 la prezenta hotărâre.

Art. IV. — (1) Încadrarea personalului Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor în numărul maxim de posturi aprobat și noua structură organizatorică se face în termenele și cu respectarea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru fiecare categorie de personal.

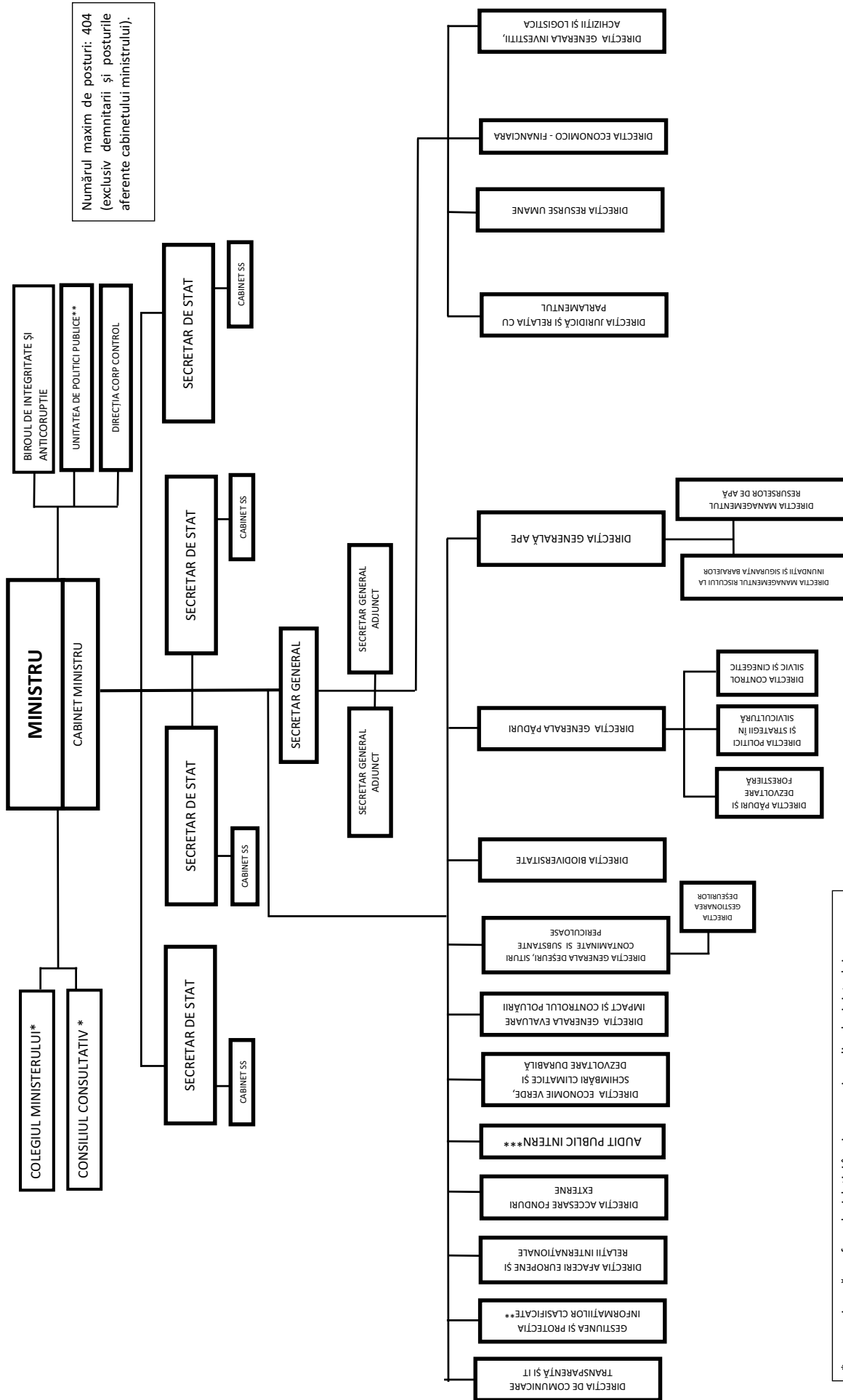
(2) Agenția Națională pentru Protecția Mediului preia în termen de minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, prin protocol de predare-primire, 20 de posturi cu personalul aferent din cadrul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor cu atribuții în domeniul schimbărilor climatice, precum și bunurile necesare desfășurării activității acestuia.

(3) Personalul preluat potrivit alin. (2) este încadrat pe funcții echivalente celor deținute, cu păstrarea drepturilor salariale și a dispozițiilor legale aplicabile fiecărei categorii de personal.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Cristiana Pașca Palmer
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile Dîncu
Viceprim-ministru,
ministrul economiei, comerțului
și relațiilor cu mediul de afaceri,
Costin Grigore Borc
Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Claudia-Ana Costea
p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat
Ministrul energiei,
Victor Vlad Grigorescu
Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu

Structura organizatorică a Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor

Numărul maxim de posturi: 404 (exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetului ministrului).

*se organizează conform legislației în vigoare, prin ordin al ministrului;
 **se organizează la nivel de compartiment;
 ***se organizează la nivel de serviciu;

1) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

1. Unități care funcționează în subordinea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor

Nr. crt.	Denumirea unității
I. Instituții publice cu personalitate juridică finanțate integral din bugetul de stat	
1.	Agenția Națională pentru Protecția Mediului
2.	Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”
3.	Garda Națională de Mediu
4.	Gărzi forestiere
II. Unități cu finanțare externă și de la bugetul de stat	
1.	Unități de management al proiectului (UMP)
2.	Unități de implementare a proiectului (UIP)

NOTĂ:

Numărul maxim de posturi finanțate de la bugetul de stat pentru instituțiile prevăzute la cap. I este de 3.552, din care:

- Garda Națională de Mediu — 823 de posturi;
- Agenția Națională pentru Protecția Mediului și instituțiile din subordine — 1.956 de posturi;
- Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării” — 171 de posturi;
- Gărzi forestiere — 602 posturi.

2. Unități care funcționează sub autoritatea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor

Nr. crt.	Denumirea unității
1	Administrația Națională de Meteorologie
2	Regia Națională a Pădurilor — Romsilva

3. Unități care funcționează în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor

Nr. crt.	Denumirea unității
I. Unități finanțate din venituri proprii	
	Administrația Fondului pentru Mediu
	Administrația Națională „Apele Române”

Schema parcului auto al Ministerului, Mediului, Apelor și Pădurilor

Nr. crt.	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor — aparat propriu	Tipul mijlocului de transport	Numărul maxim aprobat (bucăți)
1	1. Parc auto miniștri, secretari de stat, secretari generali, secretari generali adjuncți	autoturism	8
2	Parc auto comun	autoturism	3
3	Parc auto situații de urgență, activități de control, delegații, transport persoane, transport marfă	autoturism microbuz	12

Numărul de autoturisme de la parcul comun poate varia în funcție de numărul posturilor la nivelul ministerului și în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare.

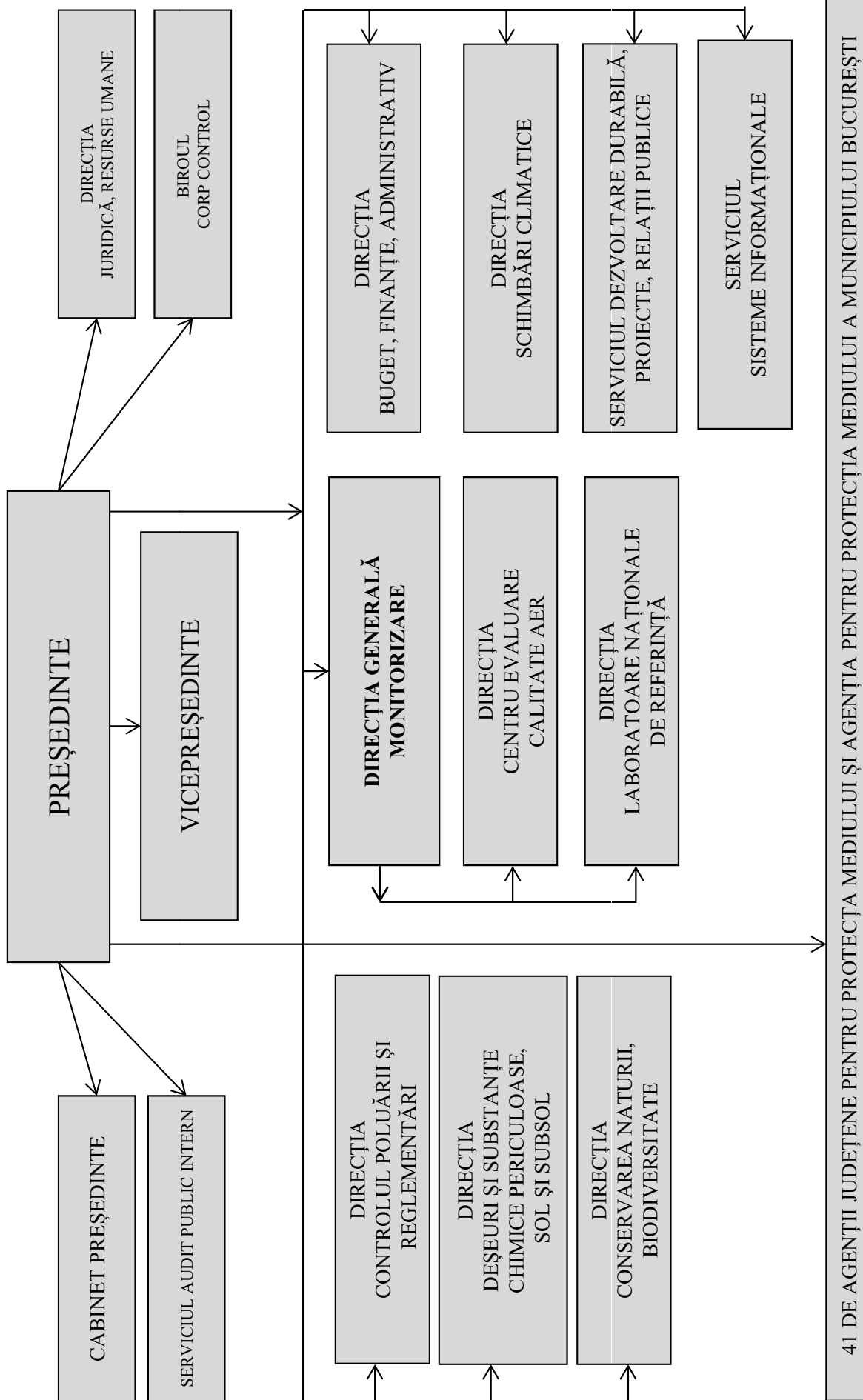
NOTE:

I. Autoturismele din parcul auto al ministerului pot fi conduse și de demnitari sau alte categorii de salariați în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Alte categorii de salariați vor conduce autoturismele ministerului cu aprobarea ordonatorului principal de credite.

II. Cotele privind consumul lunar de carburanți vor fi aprobate de către ordonatorul principal de credite, cu încadrarea în prevederile bugetare aprobate cu această destinație.

ANEXA Nr. 4*)
(Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.000/2012)

Structura organizatorică a Agenției Naționale pentru Protecția Mediului

TOTAL POSTURI DIN CADRUL AGENȚIEI NAȚIONALE PENTRU PROTECȚIA MEDIULUI ȘI INSTITUȚIILOR DIN SUBORDINĂ = 1956 (INCLUSIV DEMNITARI)

*) Anexa nr. 4 este reprodusă în facsimil.

Numărul de posturi aferente Gărzilor forestiere

Nr. crt.	Denumirea	Sediul	Județele arondate	Numărul de posturi	
				Total	Din care personal silvic
1	Garda forestieră Brașov	Municipiul Brașov	Brașov, Covasna, Harghita, Mureș, Sibiu	82	74
2	Garda forestieră București	Municipiul București	Municipiul București, Călărași, Constanța, Ilfov, Giurgiu, Ialomița, Teleorman	49	41
3	Garda forestieră Cluj	Municipiul Cluj-Napoca	Alba, Bistrița-Năsăud, Cluj, Maramureș	67	59
4	Garda forestieră Focșani	Municipiul Focșani	Brăila, Buzău, Galați, Tulcea, Vrancea, Vaslui	65	57
5	Garda forestieră Oradea	Municipiul Oradea	Arad, Bihor, Satu Mare, Sălaj	61	53
6	Garda forestieră Ploiești	Municipiul Ploiești	Argeș, Dâmbovița, Prahova	55	47
7	Garda forestieră Râmnicu Vâlcea	Municipiul Râmnicu Vâlcea	Dolj, Gorj, Mehedinți, Olt, Vâlcea	73	65
8	Garda forestieră Suceava	Municipiul Suceava	Bacău, Botoșani, Iași, Neamț, Suceava	85	77
9	Garda forestieră Timișoara	Municipiul Timișoara	Caraș-Severin, Hunedoara, Timiș	65	57
TOTAL				602	530

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

